Napsal uživatel Miloš Keller
Úterý, 27 Leden 2026 15:53

Dnes si dokončíme **povídání** o tom, koho a co jste mohli slyšet v rámci nedělního folkového večera na **Country rádiu** (20-23 hod) v druhé polovině roku.

Začnu albem, které do rádia dorazilo tak nějak jako sirotek, bez průvodního dopisu, ale i bez bookletu, jen v obalu, ze kterého bylo možno usoudit, že CD natočil **Člověk krve** (písničkář Jan Senft). Seznam písniček pouze na samotném CD, což moc komfortní není. Přitom ta muzika by si zasloužila větší péči. Na albu najdeme folkrockové melodie s mírně abstraktními texty, ty pomalejší jsou laděny spíše do zamyšleného soft folku s dramatickými podtexty, s mírně upozaděným zpěvem, poslechově trochu náročnější. Album se ale nedá zařadit do jedné žánrové škatulky, i ze škatulky „alternativa“ by vykukovalo. Pro vysílání a Folkové stupně jsem vybral
Valérii
a zdá se, že má mezi posluchači ohlas (nebo má Člověk krve dost příznivců).

Další zajímavé album vydalo sdružení
Kolibříkův úlet
, jmenuje se
Tvář
. Skupina má za sebou i ocenění na finále Porty v Řevnicích, zřejmě zaujala svou jistou výjimečností mezi tím, co poslaly poroty ze základních kol. Na Portě se tak nemohlo projevit v plné síle to, co na CD – pokud to chcete hodnotit kladně, tak napíšete: Písničky drží pohromadě, mají jednotný výraz a album působí jako kompaktní celek. Pokud si album pustíte podruhé, konstatujete, že jeho síla je v tom, že písně neruší nějakými dramatickými změnami a podobně – prostě dobrá kulisová muzika s texty, dalo by se při něm pohodlně usínat. Pouze příjemně vyruší pasáže se saxofonem. Místy se písničky trochu dlouho a komplikovaně rozjíždějí, až tak že to svádí k posunutí přehrávání. Ve Folkových stupních soutěžila
Nová planeta
a postoupila do dalšího kola, takže svůj okruh posluchačů si skupina i CD našli.

Kuba Slavíček dodal album ***Poprvé***. Tváří se jako sólové, ale podílela se na něm řada muzikantů i spoluzpěvaček, a tak má CD plný dynamický zvuk se zajímavými a pestrými aranžemi, které ale stále zůstávají v oblasti folku. Trochu překvapivě si dynamiku udržují i pomalejší písničky. Mě zaujaly *Trucker* a *Zimní*. Autorsky je album dílem Kuby Slavíčka.

Další album, které bylo v pořadu uvedeno, natočila
Elka
a dala mu název
Jedeme domů
. Autorsky je kompletně dílem interpretky, podíleli se ale i další muzikanti (M. Kyšperský například). Album je trošku obrácené do sebe, možná komorní až intimní, s důrazem na texty, se střídmými aranžemi. CD je na poslouchání spíše v klidu a doma, působí trochu nesměle.

Mandala vydala CD ***Mandalí křídla***. Předvádí na něm buď žánrovou a výrazovou pestrost (to, pokud budeme naladěni pozitivně) nebo neusazenost (to, pokud se špatně vyspíme). Mandala nabídne country, místy až countryrock, bluegrass, názvuky balady a vše zvládá s profesionalitou (to, pokud budeme naladěni pozitivně) nebo rutinou (to, pokud se špatně vyspíme). Mezi silnější bych zařadil Z *a počmáranou zdí*, *Ko lik týdnů sčítám*
nebo
Vodáckou
či
Od pondělí do pátku
(ta připomíná Sem Tam v nejlepších časech), mezi slabší
Kocovinu
,
Folkáče
nebo
Zázraky se dějí
. Tam, kde jde o to, vytvořit zapamatovatelnou melodii s výrazným refrénem to Mandale jde, tam, kde by měla nabídnout melodii nosnou se trochu ztrácí (
Roční období
). Závěrečnou (a titulní) píseň
Mandalí křídla
počítat a hodnotit nebudu. CD, které ukazuje, že to Mandale sedí i na koncertech, že se na nich posluchač nebude nudit a je na ně i pozvánkou.